

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum sit efficax ad impetrandum quod petitur? 16

urn:nbn:de:hbz:466:1-38762

318 QVÆST. LXXXIII. ART. XV.
quatuor conditiones, quibus concurrentibus semper
aliquis impetrat quod petat: vt scilicet pro se petat,
necessaria ad salutem, piè, & perseueranter.

Ad tertium dicendum, quod oratio innititur prin-
cipaliter fidei; non quantum ad efficaciam merendi,
quia sic innititur principaliter charitati: sed quantu-
m ad efficaciam impetrandi: quia per fidem habet ho-
mo notitiam omnipotentiæ diuinæ & misericordiz,
ex quibus oratio impetrat quod petat.

A R T I C. XVI.

¶ 3 Vtrum peccatores orando, impetrant aliquid
a Deo?

inf. q. 178

a. 2. ad i.

Et p. q.

6. art. 9.

ad 5. Et

10. 4. lett.

10. 3. et 4

¶ 2 Præterea, Iusti impetrant à Deo illud quod
merentur, vt supra habitum est*. Sed peccatores ni-
hil possunt mereri: quia gratia carent, & etiam
charitate, qua est virtus pietatis, vt dicit gloss. 1.
ad Timoth. 3. super illud, Habentes quidem speciem
pietatis, virtutem autem eius abnegantes. Et ita
non piè orant: quod requiritur ad hoc quod oratio
impetrat, vt supra dictum est*. Ergo peccatores ni-
hil impetrant orando.

¶ 3 Præterea, Chrysostomus dicit super * Mat-

thætum, Pater non libenter exaudire orationem quam

filius non dicavit. Sed in oratione quam Christus

dictauit, dicitur, Dimitte nobis debita nostra, sicut

& nos dimittimus debitoribus nostris: quod pecca-

tores non faciunt. Ergo vel mentiuntur hoc dicentes

& sic non sunt exaudiitione digni: vel si non dicant

non exaudientur: quia formam orandi à Christo in-

situtam non seruant.

SED

SED contra est, quod August. * dicit super Ioan. * tra. 44.
 Si peccatores non exaudiret Deus, frustra Publica in Ioä. a
 nus dixisset, Domine propitijs esto mihi peccatori. med. to 9
 Et Chrysost. dicit super Matth. † Omnis qui petit, ac- † ho. 18.
 cipit: id est, siue iustus sic, siue peccator. in opere
 RESPONDENT dicendum, quod in peccato imperfe-
 re duo sunt consideranda, scilicet natura, quam di- † ho. parv
 ligit Deus: & culpa quam odit. Si ergo peccator ante me-
 orando aliquid petit, in quantum peccator, id est, se- diū, to. 2.
 cuadum desiderium peccati, in hoc a Deo non au-
 ditur ex misericordia, sed quandoque auditur ad
 vindictam: dum Deus permittit peccatorem adhuc
 amplius ruere in peccata. Deus enim quædam negat
 propitijs, quæ concedit iratus, ut Augustinus di- * tra. 73.
 cit *. Orationem vero peccatoris ex bono naturæ deſiderio procedentem Deus audit, non quasi ex in Ioan.
 iustitia, quia peccator hoc non meretur, sed ex pura paulo a
 misericordia; obſeruatis tamen quatuor † premissis pri. 30. 9.
 conditionibus: ut scilicet pro ſe petat, necessaria ad Et de ver
 ſalutem, piè, & perſeueranter. bis domi

Ad primum ergo dicendum, quod sicut August. di- n. sermo
 cit ſuper Ioan. * Illud verbum eſt cœci adhuc inun- ne 53.
 di, id eſt, nondum perfecte illuminati; & ideò non far. prec.
 eſt ratum: quamuis poſſit verificari, ſi intelligatur ad 1.
 de peccatore, in quantum eſt peccator: per quem. tra. 44.
 etiam modum oratio eius dicitur execrabilis. in Io. 2.

Ad secundum dicendum, quod peccator non poſteſt med. to.
 piè orare, quaſi eius oratio ex habitu virtutis infor- 9.
 metur. Poſteſt tamen eius oratio eſſe pia, quantum ad
 hoc quod petit aliquid ad pietatem pertinens: ſicut In cor. a.
 ille qui non habet habitum iuſtitiae, poſteſt aliquid iu- oratio non fit meritoria, poſteſt tamen eſſe impeſta- & q. 10.
 fium veile, ut ex ſupradictis patet *. Et quamvis eius oratio non fit meritoria, poſteſt tamen eſſe impeſta- ar. 4. &
 tua: quia meritum innititur iuſtitiae, ſed imperatio ar. 58. ar.
 innititur gratiæ. q. 58. ar.

Ad tertium dicendum, quod ſicut diquum eſt †, 1. ad 3.
 oratio Dominica profertur ex persona cōmuni totius far. 7. ad
 Ecclesiæ. Et ideò ſi aliquis nolens dimittere debita L.

pro-

320 QVÆST. LXXXIII ART.XVII.
proximo, dicat orationem Dominicam, non men-
tetur: quamuis hoc quid dicit, non sit verum quan-
tum ad suam personam: est enim verum, quantum ad
personam Ecclesiæ, extra quam est, merito: & ideo
fructu orationis caret. Quandoque tamen aliqui pec-
catores parati sunt debitoribus suis dimittere; &
ideo ipsi orantes exaudiuntur, secundum illud Eccl.
28. Relinque proximo tuo nocenti te: & tunc depre-
cantib; peccata soluentur.

A R T I C . X V I I .

Vtrum conuenienter dicantur esse orationis par-
tes, Obscerationes, Orationes, Postulatio-
nes, & Gratiarum actiones?

454

4. d. 15. q.

4. a. 2. Et

Phi. 4. co.

3. v. 1. e-

.. 2. cor.

1. v. 2.

arigen.

hom. vit

in Mat.

et multi

remotè

ante me-

dii. 10. 3.

¶ li. 3. de

fid. c. 24.

¶ 2 Præterea, Oratio + secundum Damascenus,

est petitio decentium à Deo.

Inconuenienter ergo

orationes contra postulationes dividuntur.

¶ 3 Præterea, Gratiarum actiones pertinent ad

præterita, alia vero ad futura. Sed præterita sunt

priora futuris.

Inconuenienter ergo gratiarum actio-

nes post alia ponuntur.

In contrarium est auctoritas Apostoli primæ ad
Timoth. 2.

RESPONDEO dicendum, quod ad orationem
tria requiruntur. Quorum primum est, ut orans acce-
dat ad Deum quem orat. quod significatur nomine
Orationis: quia oratio est ascensus intellectus in
Deum. Secundò requiritur petitio, quæ signifi-
catur nomine Postulationis, sive petitio proponatur de-
terminata, quod quidam nominant propriè postula-
tio-